

om, at Staten udreder Pensioner til disse Tjenestemænd, maa derfor opretholdes.

Stk. 3 tilsigter at forhindre Ubilligheder som Følge af, at Loven træder i Kraft paa en bestemt Dato og dermed bryder ind i en Række Livsforhold eller retlige Overenskomster mellem Kommuner, aftalt paa et andet Grundlag.

Til § 343.

Bestemmelserne svarer til Stk. 2 og 3 i Børneværnsudvalgets Forslag til Overgangsregler, se Sp. 3351.

Til § 344.

Som det fremgaar af § 343, Stk. 2, er det en Betingelse for Adgangen til Hjælp efter nævnte Bestemmelse, at vedkommende præsterer Bevis for, at han i de sidste Aar inden sit fyldte 40. Aar ikke har opfyldt Helbreds-betingelserne for Optagelse i en Sygekasse eller en Sygeforening. I Overgangsreglen i § 74 i Folkeforsikringsforslaget er det imidlertid bestemt, at i Tiden indtil 1. April 1933 skal Personer, der har overskredet den for Optagelse i Sygekasser og Sygeforeninger fastsatte Aldersgrænse, men som dog ikke er fyldt 60 Aar; efter Begæring optages i disse Kasser. Af Hensyn til denne Overgangsregel har man fundet det rigtigst i nærværende Forslag at optage en Bestemmelse om, at Personer, der omfattes af Overgangsreglen, men som ikke opfylder Helbreds-betingelserne for Optagelse, skal være berettiget til Hjælp efter § 248, naar de fremlægger Bevis for, at de ikke før det fyldte 60 Aar har opfyldt Helbreds-betingelserne.

Til § 345.

Med Hensyn til denne Bestemmelse henvises til den til Rigsdagens Medlemmer i Rigsdagssamlingen 1929—30 omdelte Redegørelse for Refusionsordningen efter Sociallovgivningens Revision. Det er i de S. 39 og 40 i Redegørelsen fremsatte Bemærkninger om Regeringens Stilling til det raadgivende Udvalgs Refusionsforslag anført, at Regeringen anser det for praktisk og mest stemmende med den økonomiske Situation, at Statens Overtagelse af følgende Udgifter: Udgifter til forskudsvis Udredelse af Underholdsbidrag, til Anstaltsbehandling af trængende sindssyge, aandssvage, Epileptikere, vanføre, lemlæstede, taledidende, blinde og døvstumme, samt til Behandling af epidemiske og veneriske Sygdomme udsættes i nogen Tid, og at det særlige årlige Stats-

tilskud, der omhandles i nærværende Forslags § 79, i den Anledning indtil videre forhøjes med 1 500 000 Kr. årlig. Dette Regeringens Standpunkt mener man at burde fastholde, hvorfor man har givet det Udtryk i § 345. Det er samtidig foreslaaet, at Staten indtil videre som hidtil yder fuld Refusion af Udgifter til Udlændinges Forsørgelse her i Landet, idet man ikke mener, at Forslaget i §§ 17—20 om, at Opholdskommunerne skal bære $\frac{1}{3}$ af disse Udgifter, bør sættes i Kraft, førend hele Refusionsordningen gennemføres. Det bemærkes, at efter Statistisk Departements Opgørelse vil i Overgangsperioden ca. $\frac{3}{5}$ af Kommunernes Merudgifter kunne dækkes af de særlige Statstilskud. ¶

Til § 346.

Paragrafen, der angiver de Love og Bestemmelser, der skal ophæves ved nærværende Lovs Ikrafttræden, giver Anledning til følgende Bemærkninger:

ad 1. Det maa formentlig være utvivlsomt, at alle de hidtil gældende særlige Regler om Forsørgelses- og Refusionspligt for Troessamfund bør bortfalde som utidssvarende, saa meget mere som paagældende Bestemmelser er blevet fortolket saaledes, at de kun gjaldt egentlig Fattighjælp, hvortil kommer, at Bestemmelserne kun gælder enkelte lokalt begrænsede Troessamfund.

ad 14. Spørgsmaalet om en Ordning af det kommunale Pligtarbejde har for nylig været Genstand for Lovgivningsmagtens Overvejelse, der er resulteret i en Lov af 20. December 1929 om Ordning og delvis Ophævelse af det kommunale Pligtarbejde. Det er i denne Lovs § 15 bestemt, at de Udgifter, der paaføres en Kommune til Læge-, Sygehus- og Jordemoderkørsel til trængende, ikke medfører Fattighjælps Virkning for Vedkommende, men er Genstand for Refusion efter de almindelige Regler i Fattiglovens § 45. Man finder det uhensigtsmæssigt at tage denne Bestemmelse ud af den øvrige Sammenhæng i Loven og har derfor foreslaaet, at Bestemmelsen forbliver i Kraft med den Ændring, at Hjælpen betragtes som Særhjælp, og at Udgifterne refunderes som i § 75, Stk. 1, Nr. 2, fastsat.

Idet iøvrigt Begrundelsen for Ophævelsen af de øvrige i Fortegnelsen nævnte Love ligger lige for, skal kun yderligere bemærkes, at naar man ikke har foreslaaet ophævet § 23, Stk. 3, i Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde Nr. 187 af 14. Juli 1927, uanset at en til denne svarende Bestemmelse er optaget i nærværende Lovforslags § 276, skyldes det, at Bestemmelsen ikke er med-